

שבת
שלום

פרשת ראה

"כי יקום בקרבך נביא או חולם חלום ונתן אליך אות או מופת ובא האות והמופת אשר דיבר אליך.. לא תשמע אל הנביא ההוא או אל חולם החלום ההוא כי מנסה ה' אלוהיכם אתכם.." (דברים י"ג, ב'-ד').

את 'נביא השקר' יצרת אתה במו ידיך – בקרבך ובתוכך.

היה זה ברגע של חולשה כשהפסקת להאמין בעצמך, פיתחת תלות מוחלטת באחר ובעיוורונך ייחסת לו אותות ומופתים.

בתוכך הוא נוצר ומתוכך עליך לבערו: "ובערת הרע מקרבך" (ו').

יורם קימלמן

פרשת שבוע – כנרת סמואל-פולק

שבת פרשת ראה		ימי החול	
הדלקת נרות	19:10	זמן תפילין / טלית	05:14←05:09
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בצריף)	08:30
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:26←09:25
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה א' (בחד"א)	13:20
לימוד "מדור לדור"	17:15	מנחה וערבית	19:15
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:23←19:29
צאת השבת	20:05	ערבית	20:10

אחות תורנית – חגית קאופמן

מקום אשר יבחר

פרשת "ראה" הנה המשך לדברי משה הנאמרים לבניי בפרשת "עקב", ובעוד שהאחרונה כוללת סקירה היסטורית ותוכחה אודות יחסם הפתלתל של בניי ישראל לקדוש ברוך הוא במהלך המסע במדבר, הרי שהראשונה צופה פני עתיד, פני הכניסה לארץ המובטחת.

לאחר פרשת הברכה והקללה והציווי לאבד, לנתץ, לשרוף ולגדע את עבודת האלילים בה החזיקו גויי הארץ, מגיע הציווי לעבוד את הקב"ה במקום אחד ומיוחד: "כי אם אל המקום אשר יבחר ה' א-לוהיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה" (דברים יב, פס' ה).

ובהמשך "והיה המקום אשר יבחר ה' א-לוהיכם לשכן שמו שמה תביאו את כל אשר אנוכי מצוה אתכם..." (פרק יב, פס' יא), "כי אם במקום אשר יבחר ה' באחד שבטיך שם תעלה עולותיך ושם תעשה כל אשר אנוכי מצוה" (פרק יב, פס' יד), "כי אם לפני ה' א-לוהיך תאכלנו במקום אשר יבחר ה' א-לוהיך בו..." (יב, פס' יח).

מהו אותו מקום מיוחד אליו מכוונים הדברים? ומדוע נמנע הכתוב לציין את מקומו הגיאוגרפי המדויק כפי שמצא לציין את מקומם של הרי הברכה והקללה בפתח הפרשה?

הרמב"ם בחיבורו "מורה נבוכים" מביא 3 טעמים להימנעות הכתוב לפרש את איתורו המדויק של אותו המקום ולדידו הדבר נעשה בכוונת מכוון כדי למנוע מלחמה עזה מצד אומות העולם על השליטה באותו מקום, וכדי שאלה האוחזים במקום כעת לא יפסידוהו וישחיתוהו בכל יכולתם לבל ישמש מקדש לישראל, והסיבה החזקה מכולן היא "שלא יבקש כל שבט (משבטי ישראל) היותו (של המקדש) בנחלתו למשול בו, והיה נופל עליו מן המחלוקת והקטטה כמו שנפל בבקשת הכהונה".

כך גם רבנו בחיי סבור כי אי פירוש המקום הנבחר בא מתוך מגמה לא לעורר קנאה בין שבטי ישראל.

גם "מדרש רבה" צועד בכיוונם של הרמב"ם ורבנו בחיי וקושר בין בחירת מקום המקדש בתורה (או אי בחירתו ליתר דיוק) עם המחלוקת הראשונה בהיסטוריה האנושית, היא המחלוקת בין קין להבל, מחלוקת שסופה שפיכות דמים בין אחים!

נראה אפוא כי התורה מעדיפה את השלום והאחוה על פני וודאות גיאוגרפית באשר למקום אשר יבחר, ואולי רמז בכך כי "המקום אשר יבחר" איננו בהכרח מקום פיזי כי אם מקום תודעתי, מנטאלי, מקום בו המחלוקת אינה שולטת בכיפה, מקום של שבת אחים גם יחד, ושעה שאחוות ישראל מתממשת, הרי שממילא המקום הספציפי בו יקוימו המצוות שבין אדם למקום ובין ישראל למקום חשוב פחות, שנאמר "בכל מקום אשר בו אזכיר את שמי אבוא אליך וברכתיך" (שמות כ, פס' כא), שהרי הקב"ה לא משרה שכינתו אלא במקום שאהבת חינום שורה בו, ולא חרב ביהמ"ק השני אלא מפני שנאת חינום.

יהי רצון שיסתלקו מחלוקות ושנאת חינום מקרבנו ושנזכה לבניין בית המקדש בארצנו המובטחת, במקום אשר יבחר, במהרה בימינו. אמן.

מהנצפה באמצעות

לציבור החברים והחברות שלום רב,

מצאתי לנכון לעדכן מעט מנעשה בישיבות המזכירות החדשה שנבחרה לפני כשבעה חודשים. ראשית על עקרונות העבודה של המזכירות. הדיונים עוסקים הן בחיים השוטפים שלנו ביום יום בסעד, והן בסוגיות ועניינים היותר אסטרטגיים הנוגעים לטווחים ארוכים יותר וישנה חשיבות רבה להניע כדי שבבוא היום, שאותו נושא יהיה רלוונטי, נהיה מוכנים עם תוכנית עבודה והגדרת מטרות.

הישיבות נחלקות לחלק שעוסק בפרוצדורות בדרך כלל אישור פרוטוקולים מישיבה קודמת, לאחר מכן סקירות עדכניות של מנהלי התחומים הקהילה והמשק על הנעשה בכל אחד מתחומים אלו. החלק הבא הם הדיונים השונים שחלקם עוסקים בסוגיות שוטפות לדוגמה הקמת צוות איתור לבעלי תפקידים, שאלות בנוגע לפנסיה או חובת דיווח (אשר אושרו באסיפת החברים האחרונה), בתי אגודה וכו'. החלק האחרון הינו דיונים העוסקים בשאלות היותר אסטרטגיות לסעד לזמן הקרוב.

בישיבות המזכירות הראשונות כל אחד מהחברים העלה נושאים שלדעתו הינם נושאים אסטרטגיים המחייבים התייחסות וטיפול ובסופו של דבר, נבחרה רשימה של הנושאים הבאים המהווים את הנושאים האסטרטגיים שהמזכירות רואה חשיבות רבה בקידום.

- הגיל השלישי והרביעי בסעד.
- תכנון שיוך ורכישת זכויות.
- "שינוי" לשינוי – בחינת חוברת השינוי בחלוק 8 שנים והתאמתה במידת הצורך.
- בחינה להוספת רגל כלכלית נוספת לסעד.

בשלב זה החל הטיפול בשני הנושאים הראשונים. בנושא הגיל השלישי והרביעי, לאחר שמיעת סקירות מקיפות מהעוסקים בתחום זה בסעד, הוחלט על הקמת צוות ייעודי לבניית תכנית עבודה ליעד חשוב זה. חברי הצוות יהיו מטעם המזכירות – שרה רוזמן, אלי קראוס ואני ובנוסף שלושה מבעלי התפקידים שעוסקים בתחום זה. **אנו מחפשים עוד שני נציגי ציבור המעוניינים להיות שותפים בצוות הזה. המעוניינים מתבקשים לפנות ליהל במשרד עד ליום שלישי י' אלול.**

נושא תכנון שיוך ורכישת זכויות, נחלק לשלושה חלקים, כאשר המזכירות מלווה את שלושת הזרועות הללו. הזרוע הראשונה - זירוז בטיפול מול משרדי הממשלה השונים בקידום רכישת הזכויות בחלקות המגורים ע"י הקיבוץ. הזרוע השנייה - קידום השיוך לחברים. לצורך כך הוקם צוות הכולל את: **רות לזר, ג'יין הוד, צבי קופלד, בוקי, אליסף, נחום, כרמל ואנוכי**, כאשר אנו מסתייעים בגורמים מקצועיים בהתאם לצורך - יועצים משפטיים או אדריכלים. הזרוע השלישית והאחרונה, הינה התכנון. סעד מקדמת תכנית כוללת – בלשון הגורמים המקצועיים תב"ע (תכנית בנין עיר) ובה אנו מנסים להטמיע את המחשבות והרצונות שלנו בנוגע להתפתחות של סעד לשנים הבאות.

שני היעדים האחרים יכנסו בע"ה לפעולה בקרוב. בעדכון הבא, אמסור בע"ה עדכון לגבי הפנימיה לבנות נקודת ח"ן.

שבת שלום!

מילון

"יחד, כל הדרך!" - צדכון אחרון, שמוצ לפני האצת הארצין

ביום חמישי הבא, 16.8 יערך באולם "סמולרש" שבאוניברסיטת תל אביב טקס הפתיחה של תכנית גרעין צבר. יהיו שם כשלוש מאות חניכים, עולים חדשים מארבע כנפות תבל, צוותים מאחד- עשר קיבוצים קולטים, חניכים שכבר בתוכנית, חברי תנועת הצופים (המארחים), מכובדים ובני משפחה נרגשים. עם סיום התוכנית יעלו החניכים והצוותים על האוטובוסים והתכנית תתחיל. כזכור, 30 צעירות וצעירים יגיעו השנה לסעד. שתי מש"קיות צעירות תצטרפנה לצוות המונה את לירן יניב, המדריך, אורלי וידס ואנוכי וביחד נעזור לחבורת הצעירים הנהדרת הזאת להתכוון לשירות הצבאי ולחיים בארץ. בעזרתכם, נסייע להם: בגיבוש הגרעין כקבוצה חזקה ותומכת על ידי פעילויות שונות ורבות ובגיבוש הזהות שלו. בשיפור העברית- על ידי השתתפות באולפן עברית בכפר הנוער איבים המשותף לארבעה מקיבוצי הדרום הקולטים. ביצירת תחושת בית, באמצעות המשפחות המארחות, פעילויות משותפות עם חברי סעד ומאור פנים בשבילים. במהלך ההכנות הקדחתניות לקראת ההגעה נעזרנו בכם ואנו רוצות להודות לרבים מכם: לרננה יערי שתחזקה את בניין הגרעין באכפתיות ודאגה בתקופה שבין הגרעינים. לכל הכובסות, המנקות והמנקים, המסדרות והמסדרים, שסחבו והעבירו, ששיפצו ועזרו לנו להתארגן. לצוות הבנייה והקבלנים שסייעו בתכנון, בחשיבה, בבנייה ובאכפתיות גדולה לפרויקט הזה. למשפחות המארחות המוכנות לפתוח את הבית והלב ולעזור לחברי הגרעין להכיר, להשתלב ולהרגיש קצת פחות בודדים במהלך השירות הצבאי ולא פחות חשוב- אחריו. עדיין חסרות לנו מספר משפחות מארחות, נשמח למשפחות שותפות נוספות במפעל הציוני המקסים הזה.

רונת ברט ואורלי וידס

ל'יהודית אפשטיין ולכל המשפחה מלל טוב לנישואי הנכדה
צטרת - בתם של אילנה ויעקב אפשטיין, צב"ל דוד
איחולים למחות ולנחת!

לחנה ויהודה ניר ולכל המשפחה, מלל טוב להולדת הנכדה
בת להדס ולאורן אלוני
איחולים למחות ולנחת!

לנילי ובנימין סלנט מלל טוב להולדת הנין
נכד לנהר ויעציהו סלנט, בן לעדן וישראל סלנט
איחולים למחות ולנחת!

על קייטנת איל"ן

לפני כשלושה שבועות, ב-ב' אב (15.7) אמורה הייתה להיפתח קייטנת איל"ן בקיבוץ בקול תרועה רמה. המצעים כבר היו מתוחים על המיטות, חדר האוכל קושט בשלטים ובלונים והאוויר היה רווי בהתרגשות וציפייה.

אולם, כמאמר הפתגם הידוע, "מענטש טראכט אונט גוט לאכט" (האדם מתכנן ואלוהים צוחק). בעקבות אירועי השבת שלפני הקייטנה שהייתה קרבית במיוחד, במוצ"ש התקבלה החלטה חד משמעית ע"י עמותת איל"ן בהתייעצות עם הצבא ואריאל שלא לקיים את הקייטנה בקיבוץ.

כאן החלה הסאגה האמיתית: יחד עם ההודעה על ביטול הקייטנה אצלנו, התחלנו לחפש אפשרויות אחרות לקיום הקייטנה במקום אחר. הודעה נשלחה ע"י מחלקת החינוך של הקיבוץ הדתי, ובקיבוץ **לביא** לקחו על עצמם את האתגר והזמינו אותנו להצטרף לקייטנה שלהם. התיכונים סטים (וכיתה ט') נרתמו למשימה בצורה מעוררת השתאות. תוך שעות ספורות כבר ישבו באוטובוס בדרכם ללביא, לאחר שסיימו לסדר ולנקות את הקייטנה שלא הייתה, ובאישון ליל הגיחו בזה אחר זה מדלת האוטובוס, נושאים את הפקלאות שהביאו איתם.

כשהחניכים החלו להגיע ללביא בשעות הצהריים המוקדמות, שם כבר חיכו להם חדרים מוכנים ומדריכים רעננים. על אף הקשיים הרבים איתם התמודדו שחקני החוף שלנו, הם תפקדו בצורה יוצאת דופן תחת לחץ בתנאים לא תנאים. הבאנו איתנו את רוח סעד ללביא, והפחנו רוח חדשה במפרשי הקייטנה.

לאחר שבוע עמוס ומתיש, רווי בריכה ומלון, נפרדנו מהחניכים בדמעות (הדדיות) וחזרנו הביתה, מותשים אך רצוצים. כבר מחלונות האוטובוס יכולנו להבחין בשולחן עמוס מגדנות ומשקאות גוזז קרים אותו ארגנו אריאל ועדי, מדריכי התיכון המסורים, ואפרת רכזת החינוך.

בהזדמנות זו נציין לשבח את התמיכה והסיוע יוצאי הדופן להם זכינו מגורמים שונים. ראשית, לאפרת רכזת החינוך, על האוזן הקשבת, הדאגה, ההתעניינות והעבודה הרבה מאחורי הקלעים. שנית, לאריאל ועדי מדריכי התיכון, על ששמו נפשם בכפם והעזו לבוא ולבקר אותנו בחזית, יחד עם חבילות מהבית. כמו כן, למתניה, אודי ובוקי על עזרתם בגיוס התרומות לקייטנה; ליוסי, אירית ונגה על העזרה בתחום הגסטרונומי (כידוע, הצבא צועד על קיבתו). לאיתמר ועמרי, הנשק הסודי שלנו, שבלעדיהם לא היינו שורדים. להורינו היקרים שהביאונו עד הדלת, ולכם - על שקראתם עד כאן.

תודה מיוחדת שלוחה לחברי קיבוץ לביא על ההזמנה וההתגייסות המרשימה. מקווים להיפגש בנסיבות משמחות יותר. בשנה הבאה, בעז"ה, חוזרים למגרש הביתי!

לאווי"ט (פרטים אצל היקים מביננו)

התיכונים סטים (6-)

י"ב, מרב לוי ונצח

ak

לשרה רונאן ולכל המשפחה מלל טוב להולדת הנין
נכד לרונית ומוצל רונאן בן אצד' וצ'רן רונן
איחולים לאהבות ולנחת!

לשרה א'קסון ולכל המשפחה מלל טוב לנישואי הנכדה
אורי - בתם של דנה ואהד תירוש עם"ל אלהרר
איחולים לאהבות ולנחת!

קליטה קיץ תשע"ח 2018 – בראיית הבאים!

הקיץ הגיע, אנחנו מתחדשים ומתרגנים, צוברים כוחות לקראת הבאות וגם- קולטים!

אנו מקדמים בברכה 4 משפחות המתחילות תהליך קליטה ובת משק המגיעה אלינו במסלול של בני משק לאחר החתונה.

מי ומי הנקלטים?

משפ' **מקוריה חגית ואמיר** עם בנם בארי בן השנה. כבר גרים פה כהמשך למגורים בעקבות עבודה שהייתה לחגית בסעד. כעת, חגית עובדת בגן בעלומים, אמיר טכנאי אלקטרוניקה ב"אלתא". הם גרים בקוביות, בשכנות למשפ' רידר, ומתכוונים לעבור לבית סל"ע. בשנים האחרונות חגית עבדה בנוער ובחינוך הבלתי פורמלי בסעד.

המשפחה המלווה שלהם היא משפחת לכר.

משפ' **ביתן אור וברק** עם בנם בן השנה, שחר. הם הגיעו אלינו מנתיבות. אור- עובדת סוציאלית ברווחה באופקים וברק קצין בקבע בחיל אוויר באזור פלמחים. בנם- שחר יהיה בפעוטון כלנית בשנה הקרובה. הם הגיעו בתחילת השבוע ומתמקמים בקרווילה אשר בשכנות לבית שקמה, שכנים של משפ' דניאלי.

משפחת אפרתי תהיה המשפחה המלווה שלהם בשלבי ההתחלה של הקליטה בקיבוץ.

משפ' **ניימן תמר ונתנאל** עם ששת ילדיהם. הגיעו אלינו השבוע מתל אביב. תמר היא ביתה של מיכל אחיטוב. תמר- עוסקת גם בהדרכת זוגות. כרגע בבית מטפלת בבתם בת השנה, קדם. נתנאל- מורה, מנחה ורכז פעילות ברשת מדרשת "להב" המלמדת יהדות בבי"ס חילוניים. ילדיהם: דרור ישראל "מקור חיים"- עולה לכיתה יא', יהודה- עולה לכיתה ט' במצפה רמון. כלילה- עולה לכיתה ז' באולפנת "שירת" בשדרות. אלומה- עולה לכיתה ד' בבי"ס "בארות" חן – תהיה בגן חובה בסעד, קדם בת שנה. המשפחה הגיעה השבוע לסעד ומתגוררת בבית משפחת ניר לשעבר.

משפ' וידס תהיה המשפחה המלווה שלהם.

משפ' **נגלר רות ורן** עם ארבעת ילדיהם יגיעו אלינו מכפר הרא"ה בעוד שבוע ב 15.8. רות- כיום, גננת ומנהלת גן פרטי בכפר הרא"ה. רות תסגור את הגן שלה בכפר הרא"ה ותלמד חלק מהשבוע הוראה לגיל הרך. רן, רואה חשבון בחברת קסלמן וקסלמן – בת"א. תמר תלמד בכיתה ז', שירה תלמד בכיתה ג', מיכל בגן טרום חובה ונדב יהיה בבית תינוקות. המשפחה תתגורר בבית משפ' בוברובסקי לשעבר.

משפחת קרן ושייקו רועי, תהיה המשפחה המלווה שלהם בשלבים הראשונים. רות ורן מצטרפים במגורים, ליעל ניר, אחותה של רות.

במסגרת בני משק לאחר החתונה הגיעו השנה **עומר ומוריה לנדאו** ובתם קדם, **ענבר וניצן לנדאו** ואליהם מצטרפת **שרה הוד** וביתה אלה בת השנתיים+. כיום, שרה רופאה רדיולוגית ב"שניידר" ותעבור לעבוד באזור הדרום עם שילוב של עבודה מהבית. שרה תגור בשלב ראשון בבית גרוס לשעבר.

עינב ורועי גולן ילוו אותה בהשתלבות המחודשת בסעד.

אז מה נשאר לנו לעשות?

מבינה שרבים מכם לא ייפגשו עם המשפחות באופן אקראי, לכן, אפשר לפנות למשפחות, לשאול, להתעניין, להזמין. זו הדרך שאפשר להכיר זה את זה והמשפחה תרגיש שהיא רצויה בקבוץ.

מובן שההיכרות לוקחת זמן וכל אחד נפתח ומכיר בקצב שלו (גם אנחנו). כל אחד ישתדל לעשות כמיטב יכולתו והבנתו וכך נוכל לקלוט בצורה מוצלחת.

תודה רבה למשפחות המלוות שלקחו על עצמם את הליווי הראשוני של הנקלטים!

בהזדמנות זו אנו רוצים לאחל **לסיימה וטל מור יוסף** ולבניהם יותם ואיתן, שהגיעו אלינו בשנה שעברה,

מזל טוב להולדת הבת! שתזכו לגדלה בשמחה ובנחת!

שתהיה לכולנו שנת קליטה מתאימה ומוצלחת!

מתוקה כחל וצדק קליטה

איחולי חוק

צוחקים רוקדים שרים נושמים ונהנים

אימוצי צחוק – אימון מוזיקלי צחוק- שילוב של ריקוד עם הפעלה מגלגלת מצחוק.

את הפעילות אנחנו מקבלים מהמועצה והיא מתקיימת ע"י ציפי דגן, מייסדת שיטת אימוצי צחוק יחד עם צוות מתנדבות המגיעות לשמח את אנשי העוטף.

הפעילות תתקיים ביום שלישי, ג' אלול 14.8 במועדון לחבר.

להלן הזמנים:

קבוצת משפחות - להורים וילדים- 30 משתתפים בקבוצה (מוזמנים להגיע בשעה שנוחה לכם), במידה ותהיה קבוצה גדולה מידי נבקש לבוא לפעילות הבאה)

15: 17-16: 30 – קבוצה ראשונה.

15: 18-17: 30 – קבוצה שנייה

00: 20-19: 00 – קבוצת נשים

מוזמנים לבוא לצחוק וליהנות. מומלץ להגיע בבגדים נוחים להתעמלות. ותודה גדולה לכל האנשים הטובים שבאים לשמח אותנו.

1. תרבות

הַלְלוּיָהּ לַלְחֹמִי הָאֵל – רִאיוֹן עִם דָּנִי יוֹסֶ-טוֹב

בארבעת החודשים האחרונים כולנו חווים את המתיחות בעוטף, אזעקות, קולות נפץ ומעל הכול – שריפות יומיומיות האוכלות בשדותינו ובמטעינו. בשעה שאנו יושבים לבטח בבתינו, יש מי שאף-רץ כל יום כל היום – לכבות את השריפות האלה במהירות וביעילות, שריפות הנשלחות אלינו בידי 'השכנים ממערב' שוחרי רעתנו. כולנו בעלי-חוב ללוחמי האש המסורים שלנו, אשר בראשם עומד דני יוס-טוב. להלן ראיון עם דני שייתן לנו הצצה על חייו ועל סדר היום של הצוות הלוחם. זאת ההזדמנות להודות להם מכל הלב, בשם כל הקהילה.

1. איך ומתי הגעת בכלל לתחום הזה וכמה שנים אתה עוסק בו?

הכל התחיל קצת אחרי שהגענו לסעד – אני קבלתי מאלים אפרים את התפקיד "אחראי ציוד כיבוי אש בסעד". בימים ההם, התפקיד היה לטפל בציוד, בלאי וביקורות תקופתיות בציוד הפזור בקיבוץ. לכל שכונה שיהיה ארון כיבוי עם סט של זרנוקים. לאט לאט העסק נהיה יותר מתוחכם וצמחו מערכות גילוי אש ועשן פה ושם. נהייתי אחראי גם על ציוד הגילוי וכיבוי של סיפן שהעמיק את הידע שלי במערכות שונות ומשונות. התפקיד עבר ידיים שונות וחזר אלי. אם הייתי צריך לשים את האצבע על נקודת זמן שבו שידרגנו משמעותית את המודעות שלנו לנושא כיבוי וחילוץ, זה התחיל בתקופה שניצן ברביץ היה האחראי. בין היתר, הוא הצליח "לארגן" עגלה עבור ציוד (הציוד אז היה יחסית בסיסי (מטפים, מחבטים, זרנוקים..)) כיבוי וחילוץ. בשלב מסוים ניצן פרש והתפקיד חולק ביני לבין אריאל סאסי. אריאל היה כבר בקיבוץ, וקיבל אחריות על תחזוקת הציוד ומערכות גילוי ואני נשארתי עם החלק של הכבאות והצלה בפועל. בינתיים היתה שריפה גדולה בקיר הַבָּלוֹת ("קיר אקוסטי") במכון גזר הישן ותהליך הכיבוי היה סוג של התעוררות למציאות לא נעימה שבה הבנו שאין לנו את יכולת הכיבוי הנדרשת ברגע שהשריפה כבר לא קטנה. אריאל יחד עם עופר שלומי רכשו שתי מערכות קצף שהותקנו על המיול. במקביל צוות מתנדבים של סעד עברו הכשרה בבית הספר לכבאות בברור חייל. נרכשו שתי מערכות מנ"פים, מכספי תרומה מחו"ל. מנ"פ = מערכת נשימה פתוחה. מכלי אוויר דחוסים על הגב שמאפשרים "לחיות" כ-20 דקות בסביבה ללא אוויר לנשימה. גילוי נאות – תודה לאל, כמעט ולא היה שימוש בציוד.

2. כמה התעסקת בכיבוי שריפות, לפני פרוץ הגל הנוכחי?

להערכתי היו כ-3 אירועי שריפות בשנה, חלק גדולים יותר, חלק קטנים יותר. גם "עופרת יצוקה", "עמוד ענן", ו"צוק איתן" עזרו לנו לגבש את הצורך בצוות "כיבוי וחילוץ" במסגרת צח"י, כצוות מקביל לצוות "כיתת הכוננות".

3. איך נראה יום שגרתי בחייכם, בזמנים אלה?

לפני שהשכנים "גילו" את העפיפונים/בלונים, רמת "הניסיון" שלנו הייתה ירודה. ידענו מה שזכרנו מהלימודים ומהשכל הישר, אבל זהו. ההתארגנות בעת הצורך הייתה איטית יותר. ההבנה של חומרת כל מקרה לגופו הייתה קשה יותר. הפעלה נכונה של הציוד לא הייתה לפעמים יעילה מספיק. היום, שלא תבינו לא נכון, אנחנו לא מומחים. אנחנו לומדים מכל שריפה ושריפה, בין אם זה שריפות דומות באותם אזורים, כגון - ריבוי השריפות באבוקדו, למשל: האם להיכנס בין השורות עם כל הציוד ועגלות, דבר שגורם נזק רציני לענפי העצים מסביב בגלל הצפיפות – או להשתדל להיכנס רגלי על חשבון זמני תגובה, לבין שריפות בעלי אופי חריג עבורנו, לדוגמה: המכולות בחצר האחורית של הנגרייה: שיטת פתיחת דלת של מבנה סגור שעלולה לגרום לפיצוץ של גל אש עם הכנסת אוויר צח.

היום אנחנו זריזים יותר, מיומנים יותר, מערכת השיקולים נכונה יותר. אנחנו לומדים שיטות כיבוי שונות, מניסיון שלנו וגם של אחרים, מה מתאים לנו ומתי. אריאל בקשר הדוק עם רבש"צים של האזור, והוא שומע ורואה מה הם עושים ומביא לנו רעיונות וציוד לנסות. אנחנו גם לומדים מטעויות – לאחר כמעט כל אירוע מתקיימת שיחה קצרה מה עשינו טוב ומה היה פחות טוב, ואיך להשתפר.

4. מי הם חברי הצוות הלוחם שזמינים כל היום להקפצה? שמענו שגם ילדיך בעסק. תן שמות, חשוב שנדע!

רשימת צוות הכיבוי היא דבר דינמי, ממתנדבים זמינים יותר וזמינים פחות. חשוב להבין שאנחנו לא תחנת כיבוי שכל מה שעושים זה מחכים בתחנה לשריפה, ובין שריפה לשריפה מתרגלים ומתחזקים ציוד. אצלנו זה שונה לחלוטין. הצוות שלנו מורכב מאנשים עסוקים - עובדים לומדים וכו'. ובעת הצורך עוזבים הכל ונרתמים למאמץ משותף לכיבוי. כיוון שלא כולם נמצאים בסעד, ומפני הנמצאים בסעד – לא כולם יכולים ממש פיזית להגיע לשריפה (יש לפעמים שריפות במרחקים בשדות שאם אין לך רכב אין מה לצאת לכיוון בכלל) כך שכמותית "הצוות" הוא ענק, אבל בפועל לכל שריפה מגיע מספר לא גדול של חבריה ומתמודדים. כל שריפה היא שונה וגם הצוות המכבה שונה. נכון להיום (כ"ד אב) הצוות הוא: עמית ריידר, אמיתי וידס ועמית זיו בסופי שבוע, כי הם חיילים, אביגד טובים, דביר לוי, חגיב הכמון, איציק לייכטר, נדב דנין, ניצן ברביץ, ניצן לנדאו, אור יום-טוב, חיים לנדסמן, שחר יום-טוב, שייע לב, סתו קסלר, צור גולן - התצפיתן האגדי, אודי שוהם, יואל עברון - ממלא מקום ראש צוות, זיו יערי, צבוק ריידר, יותם אריאל, גל דנין, עמיחי שלומי, דור רידר, הראל לייכטר, מתן בן-עמי. אני מתנצל אם שכחתי מישהו..

5. מי מזעיק אתכם ואיך אתה מקבץ את הצוות לפעולת הכיבוי?

בגדול, יש קבוצת ווטסאפ של הצוות, קבוצה רחבה בימי חול, וקבוצה מצומצמת מאוד בשבת. יש כמה דרכים של הודעות על שריפות שפורצות: יש שמתקשרים אלי ישירות ואני מקפץ את הצוות על ידי הודעה כללית לקבוצת הווטסאפ. יש לא מעט פעמים שחבר צוות מזהה שריפה והוא מקפץ דרך הווטסאפ. לצבא יש אמצעי זיהוי ומעקב של עפיפונים/בלונים, כך שגם הצבא מידע את אריאל אם יש חשש לאירוע, אף זיהוי מוקדי שריפה, ואריאל מקפץ את הצוות.

6. תאר לנו בקצרה – הקפצה וכיבוי שריפה רגילה.

אין שריפה "רגילה". יש סוגי שריפות בעלי אופי דומה ולכן הטיפול בהם יהיה דומה. למשל שריפה בשדה חקלאי (שדה טף, או חיטה לדוגמא). קודם כל יש הודעת ווטסאפ על קיום שריפה. חברה "קופצים" ומרחוק מתחילים לתת מידע יותר מדויק, כמו מיקום, דרכי גישה במידה וזה לא טרואינלי, וכמובן סוג השריפה, וידוא שהציוד הנדרש בדרך (תוך כדי יצירת קשר עם 102 לסיוע). עם זיהוי סוג השריפה, כמו שריפת שדה, המתאפיינת בכך שקל מאוד לזהות את מקומה מרחוק ובדרך כלל קל להגיע אליה. קצב התקדמות/התפשטות האש מהיר מאוד (במיוחד בחיטה). מטען אש גדול הפולט חום מאוד חזק שלא מאפשר התקרבות למוקד. באש מסוג זה, הדרך היעילה ביותר היא לתחום אותה על ידי יצירת חריש עם דיסקוס סביב החלק הבוהר כך שלבסוף האש גוועת מעצמה. צוות כבאים מצוידים עם מחבטים נלחמים באותן להבות שבכל זאת מצליחות לפרוץ את החסימה. ולאחר מכן הרטבה של קצות האזור השרוף כדי למנוע בערה מחדש כי לרוב נותרים גחלים קטנים שלא נראים על פני השטח המחכים

להזדמנויות להמשיך לחגוג. אין יותר מבאס מאשר לחזור לאותה שריפה כי לא השלמת את המלאכה בביקור הראשון.

7. האם יש לך בתוך כל זה גם זמן לעבודה הרגילה שלך או לסתם שעות פנאי?

לאחרונה, אני יורד לסיפן עם הכבאית וחונה צמוד למשרד. רוב השריפות הן תלויות רוחות, כך שהן מתרחשות בשעות אחרי הצהריים. במהלך יום עבודה אני לא זמין לפגישות עם אנשים מחוץ לסעד אחרי השעה 12:00. בסוף יום העבודה, אני חוזר הביתה עם הכבאית וחונה צמוד לבית. אין דבר כזה להתקלח לפני ירידת החשיכה. יש לי זוג מגפיים מוכן בדלת הכניסה לבית, ובחצי אוזן ממתין לצלצול של קבוצת הוואטסאפ. אין צורך לרחם עלי – יש לי זמן פנוי. כאשר אני יוצא מסעד יש כונן אחר שלוקח פיקוד על הכבאית ואני מיידע את אריאל מי החליף אותי ואת מיקומה של הכבאית.

8. מה כולל הציוד שלכם? לבוש, מיכון וכו'?

אמצעי כיבוי: שני מכלי קצף בלחץ. עוקב מים עם משאבה עצמאית. מטפי אבקה. שני מרססי גב על בסיס מים. מחבטים. כ-250 מטר של זרנוקים + מזנקים. ציוד מגן אישי: 5 מעילי תקיפה. קסדות כבאים. כפפות. 2 מנ"פים. אפודים מחזירי אור. אפוד קרמי + קסדה.

9. האם יש בתוך כל הקשיים, גם איזה פיצוי בדמות ההרגשה שאתם פשוט 'מצילים' אותנו וגם טיפת אהבה לאקש'ן?

אני יכול רק לענות על עצמי, יש מכלול של סיבות למה לצאת מה – COMFORT ZONE (אזור הנוחות) ולהילחם באש, כל אחד וסיבותיו. עבורי, בראש וראשונה, אני מרגיש אחריות במסגרת תפקיד שקיבלתי על עצמי. שנית, הבית/הקיבוץ שלי עולה באש ומה? – אני לא אנסה לכבות... שלישית, קשה לי להסביר – אני אוהב אש (אם לא להדליק – אז לפחות לכבות).

10. ספר על שריפה שהשאירה עליך רושם מיוחד.

י"ט תמוז, תאריך 2/07/2018, יום שני אחרי הצהריים, קיבלנו הודעה על שריפה בשדות. אני עולה באופניים מסיפן ל"כלוב" של הכבאית, יואל עברון ואני עולים על הכבאית ודוהרים לכיוון העשן. ענן העשן גדול מאוד אחרי המנחת, מבינים שזה שטח לא קטן שעולה באש – ומודיעים לשרות הכבאות שנצטרך סיוע. מגיעים לשדה חומוס ורואים שורה ארוכה של להבות מתקדמות נגד כיוון הרוח במרכז השדה, ענן ענק של עשן שברור שיש קו של להבות נוסף שמתקדם לכיוון השני, אבל בגלל סמיכות העשן לא רואים אותו. אנחנו מתנתקים מהעגלה שלנו כדי לאפשר לנו להיות יותר זריזים בכניסה לשדה. אני לא חקלאי, ובטח ובטח לא מומחה לעיצוב שטחים לגידול חומוס – מה שאני רואה זה שדה ישר עם צמחים לא גבוהים במיוחד, כך שאני לא חושש שאעלה על ברז מים או משהו מתחבא מתחת לצמחיה. נכנסים לשדה, והמיול קופץ בצורה מטורפת. אנו מגיעים לקו הלהבות פורסים את צינור הקצף. לצידי הולך חיים לנדסמן שפתאום נופל, ואז גם אני נופל פתאום. מסתבר שבגידולי חומוס, לפחות בשדה הזה, הערוגות הן בגובה מטורף, ובגלל המראה האחיד של גובה החומוס – פשוט לא רואים שאתה עומד לדרוך בין ערוגות עם הפרשי גובה של כחצי מטר. אני קם מושך צינור, מכבה להבות שאני יכול להגיע אליהן, וצועק ליואל להתקדם עם המיול לכיוון הלהבות הנותרות. המיול לא זז. המיול תקוע על הערוגות גלגלים מסתובבים "באוויר". להבנתי ברגע זה אין מיול – נותר לנו להילחם רק עם מחבטים עד להגעת הדיסקוס. (המחבטים במקרה זה, של התקדמות מהירה של להבות המלוכות בגל חום אדיר, לא

יעילים) יואל לא התייחס כל כך מהר והצליח "לחלץ" את המיול. בינתיים הגיע הדיסקוס, ושתי משאיות של כב"א, אחת מרשימה במיוחד בעיצוב מתוך סרט מדע דמיוני, והם המשיכו להילחם בקו האש הקרוב, אני ויואל שוב במיול (אבל הפעם בנסיעה עם כיוון הערוגות הבלתי נראות) נלחמים עם שארית הקצף בקו האש השני יחד עם עבודתו של הדיסקוס, מחסלים את הלהבות הנותרות והחללית של כב"א עם תותח המים האדיר שמרטיב את השטח. יצאנו/יצאתי מהשטח עם תחושה לא אלגנטית במיוחד.

11. **שאלה אחרונה, מה יבוא קודם – החורף או השקט? סתם..**
החורף.

תודה לך דני ולצוות הנהדר – מעריצים ומודים לכם יום-יום.

ריאיון – להבה פרט ישראל

סליחות

חודש אלול בפתח וכמדי שנה נתחיל גם השנה באמירת סליחות בנוסח הספרדים ועדות המזרח.

ניפגש **בלילה שבין שני לשלישי**, בבית הכנסת של הנוער **בשעה 20:00**

בהמשך השבוע נקיים אמירת סליחות גם **ביום חמישי** בלילה בשעה זו.

לגבי השבועות הקרובים תשלח הודעה בקהילנט.

"אדון הסליחות בוחן לבבות..."

תשובה להצעתו של חנוך

נחום העיר לציבור הנהגים המושיבים את ילדיהם על ברכיהם בזמן נהיגה בשטח הקיבוץ ואני מצטרף אליו ואף מוסיף משלי..

כשאני רואה את התנועה בשטח הקיבוץ, אני מבין שהקב"ה משגיח עלינו מלמעלה ונמצא בעזרנו.

בכניסה לקיבוץ ישנו תמרור המורה על מהירות מקסימאלית של 30 קמ"ש אבל אף אחד לא מתייחס אליו..

הנהיגה בכבישים העוברים בשטח המגורים מסוכנת מאד, רוכבי אופניים בני כל הגילאים חוצים את מפגשי הכבישים במהירות ואינם עוצרים או מאטים.

בחלק מכלי הרכב המשמשים את הילדים אין מעצורים כלל..

אני צופה מביתי על הציר המרכזי שעוברים בו בכל יום כל סוגי הרכב, ממשאיות ועד קורקינטים ומתפלל שגם היום הכל יעבור בשלום..

אלרי יצרי

בתי את בוכה או צוחקת

מילים : 2018 קווים ונקודות

יהיה לנו בית ירוק, ילדתי	בלון אחרון התפוצץ והושמד,
עם אבא ובובה ושסק,	עטפה הדממה את הנגב.
ולא עוד שריפות, ילדתי, ילדתי,	ילדה בנירים יצאה ממ"ד,
בתי, את בוכה או צוחקת.	ואין שדות עוד למשק.
שקיעות באדום וזריחות בזהב	אמא, היה לנו וואדי אהוב,
ואין עפיפון בשמיים.	עם אבא ובובה ושסק.
ובלי בלונים של חמאס אל הכפר	הוואדי שחור ואבא עצוב,
יוריק עוד הנגב כפליים.	אימי את בוכה או צוחקת.
זורם שוב הבשור, מתפתל כשיכור,	הביטי למעלה, בתי, אל ההר,
פריחה את הנגב נושקת.	ההר שעליו יש שם כנסת.
ואיש לא יצבע את פרחיו בשחור,	עוד יש דברנים, ילדתי, שם ההר,
בתי, את בוכה או צוחקת.	אך הם מאיימים על המשק.
זורם נחל גרר, בבארי יעבור,	הביטי צפונה, בתי, אל הבשור,
פריחה את הנגב נושקת,	שם יש כבאים, אך להבא-
ואיש לא יצבע את עציו באפור,	דגלים בצבעים של אדום ואפור,
בתי, את בוכה או צוחקת.	בוכה וצוחק שם גם אבא.
בתי, את בוכה או צוחקת.	

ציטוט מעלון קיבוץ ניר יצחק (5.8.18) : דני בר"ט

שעת סיפור בספריית הילדים

ביום ראשון הקרוב, א' אלול, 12/8 תתקיים שעת סיפור בספריית הילדים

עם עידן גיימס על הסיפור: "טרופותי" - בשעה 17.30 בדיוק.

לאחר מכן ניתן יהיה עדיין לקבל ספרי יד שנייה במתנה וכן לרכוש ספרים חדשים, ספרי ילדים, נוער

ומבוגרים במחיר מוזל - מוזמנים!

מלי קסט

המצב הביטחוני

אחת ורבע אחר חצות והתוכניות שלי לשבת בתשע בערב ולכתוב לעלון ברוגע, לא ממש התממשו...

אני מוצא לנכון בשלהי תפקידי ובחלוף ארבע וחצי שנים כיו"ר צח"י, לשתף בתחושות האחריות הכבדה שעל כתפי צוות צח"י. אין ספק כי יש אפשרות פשוטה מאד למנהלי המחלקות להוריד אחריות ובכל עת להיות "קלים על ההדק" ולפגוע בשגרה. אך מקובלנו, שחוסן אישי וקהילתי נבנה יותר מכל, משמירה על שיגרה ופעילות רציפה ככל הניתן, תוך הקפדה על ביצוע ההנחיות של גורמי הביטחון הרשמיים. חשוב לי לתת דוגמא ממשית מהשבוע החולף. יום שלישי, 10:00 בבוקר. בתקשורת מדווחים על ירי לעבר כוח צה"ל ותגובה ישראלית מקומית אשר פגעה בשני המחבלים היורים. בקהילתנו באותן דקות, רוחשת פעילות שיא של הקיץ. במועדון קייטנת נכדים עם מספר שיא של 60 חניכים מתוכם 50 נכדים מבחוץ ובבריכה ילדי א' –ה' (100 ילדים) במחנן עליו חלמו כל השנה מאז הקיץ הקודם, בהדרכתם של בוגרי כיתה ט'.

מגורמי הביטחון אין שום הנחיה והוראות מגבילות. הכתבים הצבאיים בחוסר אחריות אופייני ומתסכל, מדווחים באתרי החדשות כי תושבי העוטף נקראו להיות בסמוך למרחבים מוגנים. לא מיניה ולא מקצתיה! חברים אשר החדשות זמינות להם בסלולר או במחשב ממהרים לשלוח הודעות מדוע אנחנו לא מודיעים על ההנחיות ומדוע עוד לא פיזרנו את הפעילות של המחנן? צוות צח"י מצומצם בהשתתפות יו"ר צח"י, הרבש"ץ ומרכזת החינוך החברתי נפגשים להערכת מצב.

ההחלטה הראשונה שמתקבלת היא לעדכן את הציבור שאין כל הנחיות מיוחדות ובכך לנסות ו"להילחם" בגורמי התקשורת חסרי האחריות.

לגבי הפעילות עומדות בפנינו שתי אפשרויות :

1. לא לקחת יותר מדי אחריות ובטענה שאולי יקרה משהו, לעצור את כל הפעילות לכנס את הילדים במרחב מוגן יותר ולבטל את פעילויות הערב והלילה במחנן ובקייטנת הנכדים.
2. לנשום, לספור עד 10 ולהחליט שאנחנו נצמידים להנחיות גורמי הביטחון אשר יודעים בדיוק איזה פעילות מתקיימת אצלנו, היכן וכמה ילדים משתתפים בה.

ללא ספק שהאפשרות הראשונה מפתה עד מאד ומשחררת מאחריות. אלא שלאורך זמן, למיטב הבנתי, הדבר יוביל לילדים חרדתיים, מתוסכלים וכעוסים. לעומת זאת בחרנו באפשרות השנייה, אמנם לא ישנו בלילה מכובד האחריות, אך הרווחנו שיגרה ברוכה לעוד 24 שעות. כל כמה שעות קיימנו הערכות מצב וקיבלנו החלטות על דרכי פעולה אפשריות, במקרים שונים שיכולים להתפתח בין רגע.

זו דוגמא קטנה אחת לכובד המשימה והאחריות וחשוב היה לי לשתף את כלל הציבור במורכבויות שמאחורי הקלעים. זו הזדמנות טובה להוקיר תודה לכל מנהלי המחלקות בצח"י על פועלם ומסירותם לאורך שנים.

בשולי הדברים ולאור סיום תפקידי בקרוב, אנחנו במחשבות על איזו תפקיד יו"ר צח"י מתוך הבנה שזהו תפקיד שלא יוכל לקבל מענה על ידי מנהל קהילה חיצוני. מעורבותו תהיה חייבת להיות גבוהה ועמוקה, אך מענה מיידית יהיה חייב להיות על ידי חברה מקומיים.

למה זה נשמע לי מוכר?

16.08.2014 ואני עושה את דרכי ברכב מסעך לקבוצת יבנה, כשאיתי מפת נפילות הקסאמים בתוך סעד, לשיחת פתיחה עם חברי וחברות גרעין צבר השני שלפני 4 שעות נחתו בארץ ומנועים מלהגיע לסעד.

בע"ה ביום חמישי הקרוב ה' באלול, 16.08.2018, אמורים להגיע אלינו 30 חניכי גרעין צבר השלישי. כמובן שהצבעים האדומים במהלך הלילה מעלים תהיות על מימוש התוכנית, אך בע"ה, האל הטוב לא ימנע מאתנו את העשייה הציונית החשובה הזו. על כל צרה שלא תהיה, ומכיוון ששלושה גרעיני צבר אמורים להיקלט בקיבוצי העוטף, ישנה גם תכנית מגירה למצב ביטחוני מאתגר ולוואי ולא נזדקק לה. ברכות חמות לרונית ברט - מרכזת התכנית, אורלי וידס - אם הבית, לירן יניב - המדריך וליונתן וידס שקיבל על עצמו ללוות את הצד הכלכלי של התכנית. עדיין חסרות לנו מספר קטן של משפחות מארחות ומניסיון אישי זו חוויה משמעותית וערכית למשפחה כולה, למרות שחשוב לדעת מראש, שהיא גם מחייבת ולעיתים תובענית משהו.

מינויים חדשים ובעלי תפקידים

א. מנהלת הגיל הרך-

באסיפת האגודה האחרונה, נבחרה בשעה טובה אסנת בלמס, חברת ניר עוז, לנהל את מערכת הגיל הרך בשלוש השנים הבאות. בשבוע שעבר אסנת התחילה חפיפה עם סיטה, שהגיעה אלינו בקיץ הקודם מזיקים, כממלאת מקום זמנית לשושי, שנאלצה להפסיק את הניהול בשל מחלתה. שושי החליטה לפני חודשיים שלא תוכל לחזור לניהול ונאלצנו להיפרד ממנה אחרי 6 שנות ניהול משמעותיות מאד, במערכת שלנו. במספר אירועים ובמעגלים שונים נפרדנו משושי הודינו לה על פועלה הרב, מקצועיותה ומסירותה הרבה ואיחלנו לה רפואה שלמה במהרה. גם מסיטה אנו נפרדים ואין ספק כי כניסתה ומילוי המקום שנטלה על עצמה, היו משמעותיים וקריטיים לשמירה על רצף תפקודי של אחת המערכות הקהילתיות החשובות לנו כל כך. תודות מעומק הלב לשושי ולסיטה ולאסנת נאחל כניסה טובה וחלקה לתפקידה אצלנו בסעד. אין לי ספק שניסיונה בניהול מערכת החינוך בנר עוז בשש השנים האחרונות יסייע לה להיכנס בצורה טובה לתפקיד.

ב. הנהלת הגיל הרך -

באותה אסיפה גם רעננו את הרכב הנהלת הגיל הרך ואפשרנו בכך לחברים וותיקים לסיים את תפקידם בהנהלה, לצד כניסתם של כוחות חדשים ורעננים לתפקיד. תודה גדולה לענת אש ואוהד גייבל, שמסיימים ותרמו מאד מניסיונם וכישוריהם להנהלת הגיל הרך, לאורך שנים רבות. לא נס ליחה של מסירותם הרבה, עד הימים האחרונים ממש, כשעל סדר יומה של ההנהלה היו סוגיות מורכבות שחייבו הרבה שעות של חשיבה ומעשה. יישר כחכם!

ברכת הצלחה ל"פנים החדשות" שמצטרפות: תהילה בן אהרן, תמי דרור ושחר סמיט. ואחרונים חביבים, תודה לממשיכי הדרך המשמרים את הזיכרון הארגוני: קרן בוברובסקי, דביר לוי, אריאל סאסי ושהם קבלן.

ג. מנהל צי הרכב -

זמן רב מאד תרנו אחר מחליף ליורם קימלמן, וזאת לאחר שישראל קסט נאלץ לוותר על כוונתו לעמוס על גבו את התפקיד. בשעה טובה אישרה הנהלת הקהילה את מינויו של חגיב חכמון (חבר הקהילה ותושב בשכונת שקד) אשר בימים אלה נמצא בחפיפה עם יורם. אני מבקש להודות ליורם הן על התקופה בה

ניהל את צי הרכב ביד רמה ובמסירות רבה ועוד יותר מזה על השנה וחצי האחרונות בהם הסכים, כל פעם מחדש, "למשוך" עוד קצת עד שנצליח לאייש את התפקיד. תודה גדולה. לחגיב נאחל הצלחה רבה ושיזכה להגשים את החלומות והמחשבות שלו בתחום יחד עם חברי הועדה שאיתו והנהלת הקהילה. אין ספק שישנן מספר סוגיות שמחייבות התייחסות ומענה כגון נהיגת צעירים, מרכיבי בטיחות, נהיגה מונעת, נהיגת חברים מבוגרים ועוד.

ד. סדרן רכב -

מאז הסתלקותו הפתאומית של מיכאל המל ז"ל, את תפקיד סדרן הרכב מילא אריאל סאסי, לצד תפקידו כרבש"ץ. אין ספק שגולת הכותרת בתקופה זו הייתה המעבר לתכנת הרכב החדשה אשר אריאל, בשיתוף פעולה עם יחידת המחשב הכניס אותה לכשירות ופעולה סדירה. אריאל ביקש לסיים את תפקידו בשל עומס רב, ולשמחתי הרבה, הנהלת הקהילה אישרה את כניסתו של אהרל'ה לוי אשר נענה לאתגר. תודה גדולה לאריאל על הסדר והסידור ואהרל'ה ברכת הצלחה רבה.

חגיב ואהרל'ה אמורים לעבוד בשיתוף פעולה צמוד ומיום ראשון הקרוב, א' באלול (12.08) הם נוטלים אחריות על המערכת.

ליצירת קשר:

אהרלה לוי: 0523934561. חגיב חכמון: 054: 6882747 – לפניית דחופות בלבד. יתר הפניות יש לשלוח למייל: hagiv.hacmon@gmail.com

שלושים יום קודם החג...

נציין השבת וביום ראשון את ראש חודש אלול ואני מנצל במה זו להודיע, שבמסגרת ה"שי לחג", נחלק השנה לוח שנה מיוחד של מיזם הנשים האתיופיות משדרות. אז אם רציתם לוח שנה צבעוני ויפה לשנת תשע"ט, הבאה עלינו לטובה, חכו בסבלנות ואל תרכשו אותו מכספכם. הוא יגיע בע"ה לקראת ראש השנה, אל ביתכם.

שמח תשמח רעים האהובים...

נעם אש ובח"ל רועי צונץ הודיעו על כוונתם להינשא בשעה טובה ומוצלחת. החתונה תתקיים בע"ה, ביום חמישי ט' בחשוון תשע"ט (18.10.18) בשורש. הזוג יתחיל את דרכו בעיר הקודש ירושלים. מזל טוב לזוג הצעיר, להורים המאושרים ענת ואליסף, לסבתא מלכה ולכל המשפחה.

המשך חופשת קיץ שקטה ובטוחה, שבת שלום וחודש טוב ושנזכה לקיים ולגלות בתוכנו את "אני לדודי ודודי לי"

נחמס

לעדנה ויוסף כראון
ולכל המשפחה
מזל טוב לנישואי הבת
אפרת צבי'ל אמיר
איחולים למחות ולנחת!

לפרלה ולניסים דדון ולכל המשפחה
מזל טוב לפר המצווה של הנכד
אריאל

בנאם של רות וסי עדיא, נכד למירי ולשוקי עדיא
איחולים למחות ולנחת!